

Libor Fára se narodil 12. září 1925 v Praze. Studoval nejprve na grafické škole Officina Pragensis u Jaroslava Švába a pokračoval na pražské Vysoké škole uměleckoprůmyslové v ateliéru profesorů Emila Filly a Františka Muziky. Již ve čtyřicátých letech minulého století vytvářel nejrůznější surrealistické koláže a objekty.

V roce 1946 byl s těmito pracemi nejmladším účastníkem první poválečné výstavy československého umění v Paříži. Po dokončení studia na VŠUP od roku 1950 spolupracoval na grafické úpravě ineditních sborníků surrealistického uskupení s Karlem Teigem, Josefem Istlerem a dalšími.

V letech 1962 až 1968 spolupracoval s Divadlem Na zábradlí a od roku 1969 s Činoherním klubem, v úzké spolupráci s režisérem Janem Grossmanem. Vytvořil více jak 30 výprav – Král Ubu, 1964; Čekání na Godota, 1964; Višňový sad, 1969 ad.

Významnou část Fárova díla tvoří také knižní grafika. Jeho obálky i úpravy mají jasně čitelný autorský rukopis: výrazná a jednoduchá typografie, výjimečný cit pro práci s obrazovým materiálem, surrealisticky osvobozené koláže, minimalismus, geometrie. Používal stejná písma, v oblibě měl zejména dynamický font Bodoni.

Na jeho obálkách se často objevují kurzivy a minusky, fotografie a koláže, a v neposlední řadě příznačná linka, vymezující, rámuující či jinak definující prostor. Ne nadarmo se o něm říkalo: Libor Fára, tečka, čára.

Zemřel v Praze 3. března 1988 ve věku 63 let.

Cyklus **Knihy se těžko vystavují** postupně představuje českou poválečnou knižní grafiku. Po Zdenku Seydlovi, Jaroslavu Švábovi a Václavu Bláhovi je další výstavou pohled na knižní tvorbu malíře, sochaře a scénografa **Libora Fáry**.

Cílem cyklu není jen představit tvorbu výjimečných výtvarníků, ale i narušovat většinové vnímání, které nepovažuje knihu za víc, než za poněkud konzervativní nosič textové a nebo obrazové informace. Knihu ale netvoří jen příběh nebo ilustrace, je to komplexní dílo užitého umění, jehož každá součást má značný vliv na to, jak bude čtenář vnímat slova, která autor napsal. Přední a zadní strana obálky, vazba, předsádka, patitul, titulní list, typ písma a jeho velikost nebo proklad, nadpisy a dělení kapitol, druh a gramáž papíru, šířka a výška sazebního zrcadla, paginace, dokonce i prázdné nepotištěné místo – to všechno utváří v knize atmosféru, pod jejímž vlivem text vnímáme. Dvě diametrálně jiná vydání stejného textu jsou dvě různé knihy, dva odlišné zážitky.

Výstavy pořádá Elpida o.p.s. ve spolupráci s Archivem výtvarného umění, o.s. a pod vedením kurátora Martina Hůly.

Elpida o.p.s. dlouhodobě podporuje seniory, nabízí jim pomoc v těžkých životních situacích na bezplatné Lince seniorů, pravidelnou inspiraci v časopise Vital, ale také vzdělávací kurzy a volnočasové aktivity v Centru Elpida. Pomáhá seniorům stát se samozřejmou, sebevědomou součástí naší společnosti a veřejnosti ukazuje, že stáří může být „cool“. Pořádá Old's cool ReFestival.

Archiv výtvarného umění vznikl v roce 1984 jako součást činnosti Galerie H v Kostelci nad Černými lesy. Původní vymezení (české a slovenské výtvarné umění od roku 1939) se brzy rozšířilo, archiv se všestranně – časově (staré umění), územně (zahraniční umělci, exil), oborově – otevřel. Hlavním zájmem dál zůstává současné české a slovenské výtvarné umění. Kromě katalogů, monografií, knih a časopisů Archiv shromažďuje, zpracovává a zpřístupňuje i další dokumenty, které se jinde systematicky nearchivují - pozvánky, plakáty, tiskové zprávy, texty, výstřižky, fotografie, diapozitivy,

multimediální nosiče, parte, navštívenky atd. Dnes je zřejmě největší takto specializovanou sbírkou, řádově statisíce jednotek.

Knihy se těžko vystavují: Libor Fára

Kurátor: Martin Hůla Grafické řešení: Carton Clan

Realizace: Broňa Hilliová, David Urbanczyk, Oddělení výstav NK ČR

Poděkování: Jiří Hůla a Jan Kuntoš (Archiv výtvarného umění),

Radvan Pácl (Činoherní klub), Marcela Švamberková, Gabina Fárová